

"Ergenekon Devletinden Demokratik Devlete"(!)?

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Çar, 27/03/2013 - 17:46

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Siyasî partiler açısından önümüzdeki seneler, önemli gelişmelere gebe olabileceğinden ötürü, ortaya konan siyasal stratejiler de, daha çok gelecek siyasal ikballere göre tayin edilmekte sanırım.

PKK terör örgütünün tasfiyesine yönelik sürdürülen bir süreci iktidar, **"baldıran zehiri"** içmek ile sembolleştirme yönüne gitti.

Tabii ki, ülkemizde varlığını sürdüregelmiş bir terör belasıyla mücadele etmek ve bu belayı sonuçlandırmak, ülkenin idaresine talip olmuş yetkililerce ciddiyetle ele alınır ve ona göre de bir politika tespit edilir.

Türkiye’de gerçekleştirilen terör sürecinin sonlandırılması ve demokratik standartların attırılması hamlesi, şu son milliyet gazetesinin ifşasından önce muamma olarak algılanmakta ve toplumumuzda endişeyle izlenmekteydi.

Pekâlâ, ülkemizde terör sorununun halledilmemesini isteyecek insan, yok denecek kadar azdır. Hükümet de, ele aldığı ve risk yükü fazla girişiminin gereği olarak, toplumdan destek beklemektedir. İşte, toplumumuzdaki asıl kesif kutuplaşmalarda, burada başlamaktadır. Her şeyden önce, siyasal iktidar bir risk almış ve terör örgütünün elebaşısıyla görüşme inisiyatifinde bulunmuşsa, bu tutum, tamamen iktidarın yükümlülük alanına girer. Terörün topraklarımızdan arındırılması yeni aşamasında, toplumdan yeni yöneme biat ve itaat beklemek de, pek sağlıklı olmasa gerek. Adalet ve Kalkınma Partisi’nin yanıldığı nokta şu sanırım: Kendisine oy veren %50’lik kitlenin varlığı, kendisini, temsiliyet gücü bakımından toptancı bakışa yönlendirmekte. **Siyasal iktidar, %50’lik destek kitesinden hareketle ve çoğunluğu elinde bulundurmanın avantajıyla ülkede gerçekleştirdiği siyasetlerde ve ortaya koyduğu icraatlarda, nedense “hep destek tam destek” gibi bir iyi niyete gark olmakta.**

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin terör sorununa neşter vurma niyetinden hareketle elde tuttuğu "iktidar gücü" üzerinden, Türkiye'de sorun tanımlamaları yapmak/saptamak olanaklıdır. Zaman zaman, iktidara yakın gazetelerde yazan köşeyazarlarının makalelerine bakıyorum da, gerçekten de bizlerin uzayda yaşadığımız düşüncesine meyletmek durumunda kalmış olarak buluyorum kendimi. Mesela, bu son PKK terör örgütünün tasfiyesi süreciyle de eşanlı olmak üzere atılan başlıklar, insanda gülümsemeye neden olmakta: **"Ergenekon Devletinden, Demokratik Devlete"** gibi...

* * * * *

Bu son yürütülen **"İmralı Süreciyle"** birlikte, iktidarın tahammülsüzlüğü ve empati duygusunu benimseyememiş olması, ülkemizde ulaşılmak istenen **"demokratik düzey"** açısından yeni sorulara yöneltmekte insanları. Siyasal iktidar, yürütülmekte olan terör sorununun sonuçlandırılması müzakerelerinde, toplumdaki yeknesak bir davranış ve ses bütünlüğünü beklemekte... Akabinde de, demokrasinin ve ifade özgürlüğünün erdemine göndermeler yapmakta.

Şu son birkaç aydır kamuoyuna yansıyan gelişmelere baktığımız zaman, aslında ülkemizde bazı şeylerin çok iyiye gittiğini söyleyemeyiz. Her şeyden önce, ülkemizde artık medya ve gazetecilik faaliyetleri, **"problemli"** bir alan durumuna **"dönüştürülmüştür"**. Gazeteciler, özgürce gazetecilik faaliyetlerini yerine getirememeye tehlikesi ve engellemesiyle karşı karşıyadır. Siyasî iktidarı ürkütmeyecek ya da hükümetin gazabına neden olmayacak, bir gazetecilik anlayışından, dem vurulabilir mi?

Medya-siyasetçi-işadamı sacayaklarının, ülkemizi, yıllarca nasıl kendi hırs ve ihtirasları doğrultusunda etkiledikleri, bilinen bir reelpolitikdir. Ve şuan nazarıyla da, ülkemizde hâlen devam ettirilmekte olan ittifak, medya-siyasetçi-işadamı yapılanmasıdır. Medya patronlarının, sadece gazetecilik yapmamalarından dolayı, kamunun açtığı işlere talip olmanın gereği olarak siyasal iktidarla/hükümetle yakın temaslarda bulunmaları zorunluluğu, Türkiye'de gazetecilik ve kamuoyunun şeffaf ve doğru bilgilenme işlevini/hakkını, doğrudan baltalamakta veya manipüle edebilmektedir.

Evet, cari hükümetin terörü bitirmek için bir adımda bulunması, kendi etik değer ve siyaset etme felsefesi bakımından doğru olabilir; ama kamuoyundan ve halktan da aynı yekpareliği beklemek, her şeyden önce, demokrasi denen olguyla uyuşmakta mıdır? Demem o ki, ülkemizde siyasal iktidarın terörü bitirmek adına içine girdiği girdaplı ve dolambaçlı yolda; iyi bir şeyler yapayım derken, demokratik hukuk devletinden de kayıplara neden olabilmektedir.

Öğrencilerin, toplu gösteri ve yürüyüş haklarından faydalanamamaları, bir vatandaşın, AK Parti'li ilgili ve yetkililerin de bulunduğu bir anma töreninde, protesto

söylevinde bulunamaması veya bulunmasının akabinde korumalar tarafından yakapaça gözaltına alınması ve tören alanından uzaklaştırılması, sürekli papağan gibi tekrarlanan demokrasi vurgusu ile bağdaşmakta mıdır?

"Ergenekon Devletinden Demokratik Devlete" geldiğimiz namelerini, bir de bu son yaşanan gelişmeler eşliğinde değerlendirmek gerekmektedir. Şuan için, Türkiye'de, demokrasimiz de, ifade özgürlüğü alanımız da, daraltılmış ve yurdum insanları, zorunlu bir biat ve itaat etmeye sevk edilmektedir. **Gazeteciliğin**, kraldan çok daha kralcı patronlar tarafından yeniden dizayn edilmeye çabalandığı bir aşamada, terör örgütünün **"paşasıyla"** pazarlıklar yapılmakta ve insanlardan da, **"yekpare"** bir davranış ve ses bütünlüğü beklenmekte ve bunun adı da, demokratik devlete geçiş olsa gerek...

Erhan SALMAN

erhan.salman@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (25/04/2024 - 10:27 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/ergenekon-devletinden-demokratik-devlete>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <mailto:erhan.salman@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>